

Matas olora la presó

L'Audiència de Palma finalment va resoldre el passat dia 10 que Jaume Matas ha d'entrar a la presó per complir els nou mesos als quals fou condemnat en ferm pel Tribunal Suprem. Per a evitar ser encarcerat tot d'una ha demanat l'indult al seu amic i ex-company del consell de ministres Mariano Rajoy.

Situació complicada. La resolució de l'Audiència esgota el procés de recursos contra la primera condemna de Matas, la que varen decidir els magistrats de Palma en primera instància el 2012 quan el condemnaren després de considerar provat que havia beneficiat il·legalment el seu redactor de discursos, el periodista Antonio Alemany, pagant-li quantitats de doblers públics sense ordre ni control. En aquella ocasió se'l va condemnar a sis anys de presó. L'ex-president va recórrer al Tribunal Suprem, el qual, el mes de juliol passat, anul·là tots els delictes menys un, el de tràfic d'influències, pel qual, però, només li imposà nou mesos de presó.

En conèixer la sentència ferma, Matas va convocar una conferència de premsa a la qual implícitament fregava la decisió del Suprem per la cara dels

La situació judicial de l'ex-president balear Jaume Matas s'enfosqueix a marxes forçades i la presó ja és una probabilitat molt alta.

magistrats que l'havien condemnat en primera instància, i així assegurava que "la justícia s'imposa" i que "sóc innocent". Talment pareixia que en efecte l'haguessin alliberat de tota culpa. Però no era així. Els nou mesos el convertien en delinqüent.

Ara bé, tothom a Palma va entendre que amb una condemna a tan poc temps Matas no entraria a presó, perquè se li aplicaria la norma habitual que fa que quan una persona condemnada a menys de dos anys, si no té antecedents, pot demanar no entrar en presó i els jutges l'hi solen concedir. Però els magistrats de l'Audiència de Palma van interpretar, mitjançant una interlocutòria que es va fer pública

a finals d'octubre passat, que Matas no mereixia estar en llibertat i només pagar una multa per evitar la presó, perquè no s'havia penedit de res i perquè quan havia delinquit era president dels ciutadans de Balears, cosa que feia encara més greu la falta comesa.

La defensa de Matas va presentar un recurs de súplica tot d'una, la resolució del qual s'ha torbat molt més del que sol ser habitual. Fa quinze dies, finalment, els magistrats de la secció primera de l'Audiència emetien la nova interlocutòria en la qual rebutjaven el recurs. Segons diuen els jutges, no han canviat les circumstàncies: Matas no s'ha penedit de res i, a més, es tracta d'un delicte, argumenten, comès per qui era "la més alta autoritat de l'executiu balear [...] en l'exercici de les seves funcions", la qual cosa és "d'una gravetat palmària en l'àmbit de la funció pública" perquè "perverteix tots els valors constitucionals i legals en l'exercici" del càrrec de president. Val a dir que quasi amb els mateixos termes s'havia expressat la fiscalia. De manera que els magistrats assumeixen així que els delictes comesos ocupants càrrecs de representació dels ciutadans, i encara més si és el president del govern, tenen una gravetat extra, de la qual cosa es dedueix que el tracte legal que se'ls ha de donar ha de ser equivalent en duresa.

A més, l'Audiència també valora com un fet "greu" que Matas hagi estat condemnat per segona vegada. En efecte,

La imputació de Cristina de Borbó

El jutge José Castro va instar fa dues setmanes les parts presents a la instrucció –fiscal, advocats i acusació particular– del cas *Urdangarin* perquè expressin si creuen que cal imputar o no Cristina de Borbó. La passa feta per Castro es diu "donar audiència" i les parts tindran cinc dies hàbils –laborables– per a contestar. El termini acabà dimecres passat. A partir d'aquell moment el magistrat haurà de dir què decideix finalment. El fet que doni "audiència" en el sentit referit s'entén

en ambients judicials de Palma com la voluntat d'usar tots els ressorts que té a la seva disposició per no deixar oberta cap escletxa a la instrucció, per si finalment imputa Cristina. La fiscalia ja va fer saber fa unes setmanes, mitjançant un escrit oficial adreçat al jutge, que no veu cap alteració de la situació de la filla del rei, és a dir, que continua sense haver-hi cap raó per a la imputació. Les defenses d'Urdangarin i de Cristina –la filla del rei és defensada pel bufet de Miquel Roca– s'hi oposaran, com és

lògic. La qüestió rau a saber què diran les defenses de l'ex-soci d'Urdangarin, Diego Torres i de la seva esposa. L'acusació particular, el sindicat Manos Limpias, ja ha fet saber que és partidària d'imputar Cristina de Borbó.

Amb les peticions de les parts a la mà, Castro decidirà. A Palma es dona per quasi segur que acabarà imputant un altre pic Cristina. S'ha de recordar que la imputà a començament d'any i que l'abril l'Audiència de Palma anul·là la imputació però deixant clar que el jutge tenia potestat per a continuar investigant suposats delictes fiscals que podria haver comès la filla petita del rei espanyol. Això sí: exigia al magistrat

La situació jurídica de Jaime Matas ha comportat que per a evitar la presó només li quedí la petició d'indult.

entre els dies 2 i 5 de desembre va ser jutjat i un tribunal popular va condemnar l'ex-president per haver demanat a un hotelier que contractés –com així va fer durant una mica més d'un any– la seva esposa, Maite Areal, per no fer feina. El jurat va considerar provat que Matas, essent president, va demanar el favor, que l'hotelier es va sentir pressionat perquè qui li ho demanava era el president de Balears i que per això con-

tractà Areal per no fer feina pagant-li en total una mica més de 40.000 euros. Les fonts jurídiques habitualment consultades per aquest setmanari consideren que aquesta condemna no resistirà el pas pel Suprem. O sigui que probablement serà anul·lada. Però, de moment, és una segona pena, que, a pesar de ser resolta només amb una multa, agreuja a la pràctica la situació de Matas perquè és una altra prova que abusà de la seva condició de president. Justament l'Audiència ho ha considerat també un element a tenir en compte a l'hora de denegar el recurs de Matas per a evitar complir els nou mesos de presó.

Indult. Només li queda una opció, desesperada, per a evitar l'entrada a la presó, la que ha posat en pràctica: demanar al Ministeri de Justícia un indult, que haurà de resoldre el consell de ministres presidit per Mariano Rajoy. Mentre arribi la decisió, podria evitar ser encarcerat. Ara bé, el problema per a l'ex-president balear és què decidiria el govern central: hi podria ser favorable o no?

A ningú no se li pot escapar el cost polític que representaria per a Rajoy indultar l'amic i ex-company Matas. L'esquerria se li tiraria a la jugular i l'opinió

pública, ja prou sensibilitzada per mor dels casos de corrupció tan generalitzats, tindria la prova que el govern fa parts i quarts. A més, es tracta d'un govern d'un partit que s'ha vist sacsejat pel *cas Gürtel* i pels famosos *papers de Bárcenas*. És significatiu que l'endemà de la confirmació de pena de presó per l'Audiència de Palma, en ser interrogat el ministre de Justícia, Alberto Ruiz Gallardón, sobre el possible indult a Matas, arrufés el nas i no volgués dir res més que “el govern no fa valoracions” sobre peticions d'indult.

A banda, també es dona un altre fet, que no es minso, que actua contra els interessos de Matas: per endavant té una vintena més de casos en els quals està imputat. Seria molt groller indultar una persona que té tantes causes pendents de resoldre amb la justícia.

Tot plegat, en fi, situa Matas més a prop que mai de la presó. Una presó, la de Palma, val a dir-ho, que a la seva entrada té una placa commemorativa que diu que l'edifici va ser inaugurat el juny de 1999 per –entre altres autoritats– “el president del Govern de les Illes Balears, Molt Honorable Senyor Jaume Matas i Palou”.

Miquel Payeras

que, decidís el que decidís, ho fes després d'haver demanat i estudiat moltes més dades fiscals de Cristina. Que és el que ha fet durant aquests mesos. Castro ha demanat incansablement dades a l'Agència Tributària, la qual, val a dir, no ha demostrat moltes ganes de col·laborar amb la investigació judicial.

En el cas que Castro acabi imputant per delictes fiscals Cristina de Borbó podria no ser necessari que l'Audiència decidís novament sobre el particular perquè, de fet, ja ho va fer l'any passat i el magistrat podria entendre que no cal, per tant, una nova consulta.